

ОТХВЪРЛЕНИ В ТЪМНИНАТА

Дейвид Уилкерсън

3 Август 1987

„Да се върнат при закона и свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма за тях зазоряване... после ще се взрат в земята, и ето, скръб и тъмнина, и мъчителен мрак, и ще бъдат отхвърлени в тъмнината.” (Исая 8:20,22)

Снощи бях на християнски музикален фестивал. Никога няма да забрава онова, което видях и със сигурност мога да кажа, че беше сърцераздирателно преживяване. Откакто съм си тръгнал от концерта, плача с часове и стена в Духа, чувствайки Божия гняв срещу онова, което видях.

Отидох на фестивала, понеже „звездата”, която пъ снощи посети офиса ми няколко часа по-рано, плачейки и казвайки колко обича Исус, колко е искрен и колко иска да научи повече за светостта. Каза ми, че моите послания са го осъдили. Думите му звучаха добре, изглеждаше смирен. По негово настояване, отидох да чуя него и групата му, защото ме увери, че няма да бъде наскърбен.

В момента, сърцето ми е изцяло погълнато от огромната човешка нужда в Ню Йорк и голямата ми грижа е спасението от наркотици, алкохол и демонично обладаване на изгубените души. Повече не смятах да се занимавам с проблема на рок енд рола, хеви метала и пънк музиката в църквата. Чувствах, че съм говорил достатъчно по темата, което казах и на музиканта в офиса ми. Молихме се заедно и аз го прегърнах, когато си тръгваше.

Снощи отидох на концерта с отворено сърце, пълно с любов и състрадание – към него, към всички християни музиканти и най-вече към около трите хиляди младежи, присъстващи на фестивала. Седях по време на изпълнението на две песни тип посвещение, след това внимателно слушах, когато музикантът свидетелстваше за онова, което, както той каза, Исус бе направил в живота му. Никой проповедник не би могъл да говори по-убедително и по-искрено от този музикант – думите бяха правилни. Той говори за отделяне от света, за покорство към Исус, за печелене на души, за молитва, за светостта на брака (той е женен), за това да живеем в святост. Докато говореше, аз се молах: „Скъпи, Господи, може би неправилно съдя този музикант и хард рок групата му. Може би, Ти правиш нещо ново, използвайки музиката, която невярващите харесват, за да ги спасиш, да получиш вниманието им, да ги привлечеш, така че да може да им бъде послужено. Господи, искам да се радвам, като Те чувам да проповядваш по всякакъв начин, чрез всяка група, ако присъстваш в нея, ако Твоя Свят Дух я благославя”.

Аз честно си зададох въпроса дали моите писания за демони в Божия дом са просто старомодни предразсъдъци или моята антипатия към рок музиката. Дали не беше просто много врява за нищо? Но, все пак нещо не беше съвсем наред. В сърцето ми имаше някаква вътрешна борба, която ме безпокоеше. Помислих си – ако Сатана е прикрит по някакъв начин, ако има квас от зло, това ще си проличи. Сатана винаги се проявява по един или друг начин.

Изведнъж, вокалистът извика в микрофона: „Исус идва, Той ще разчупи небето – пригответе се!“ Песента беше озаглавена „Разчупи небесата“. Изведнъж, от машините за дим на тализи се понесе пушек, бомбардиращия ритъм бе нагласен на бясна степен, страховити светлини започнаха да присветват, музикантите заприличаха на призраци, излизащи от мрачно блато. Беше странно, призрочно, особено, а тълпата полудя – изглежда това им харесваше. На същият фестивал беше поканена и група с пънкарски прически, с гримирани лица, перчеши се като хомосексуалисти.

Отначало не можах да повярвам на онова, което виждах на сцената. Казах високо: „Това не може да се случва на християнски фестивал, те не могат да правят това с моя Исус! Тези хора не може да са чак толкова слепи, лидерите на това младежко служение не може да са толкова неразбиращи! О, Господи, какво се е случило с църквата Ти, че лидерите й, хората, не могат да видят злото в тази мерзост?“

Изведнъж се намерих лежащ по гръб на земята, плачещ, хлипащ и стенещ в Духа. Отново седнах и погледнах сцената от друг ъгъл. Бях ужасен от онова, което видях в Духа. Видях демонични картини, издигащи се от сцената! Чух Сатана да се смее! Смееше се на всички слепи родители, слепи пастири, слепи младежи, отстъпилата църква! Това беше явна демонстрация на Сатана – по-лошо от всичко, което някога бях виждал по улиците на Ню Йорк.

Изправих се на крака, буквално се тресях в страх от Бог, изяждан от чувството за святния Му гняв срещу подобно зло. Изтичах сред тълпата викайки: Ихавод! (Божията слава си отиде!) Ихавод! Тичах сред тълпата, бутах столовете настрани, плачех, виках с цяло гърло: „Ихавод! Това е сатанинско! Спрете! Бог е наранен!“ Повечето хора ме игнорираха и мисля, че ме взеха за побъркан лунатик. Съмнявам се, че някой знаеше кой съм, музикантите не можеха да ме чуят, а тълпата беше много гъста, за да си проправя път до сцената. Искях да стигна до микрофона и да извикам като Илия: „Това е повръщане върху Божията трапеза! Кои са учителите ви, че сте толкова слепи, толкова светски, толкова измамени?! Що за богохулство е това?“

Няма да млъкна по този проблем! Няма да мълча, докато множества християнски младежи са мамени от вълци в овчи кожи, които говорят меко! Истинската любов ни задължава да говорим истината.

Това, което най-вече нарани духът ми, и което ми е най-трудно да разбера е, че точно тази група, както и много други, посещават петдесатни църкви. Музикантът, за когото говорех ми каза, че когато се е спасил, е спрял наркотиците, алкохола, безразборния секс и рок енд рола. Подстригал е дългата си женствена коса, спрял е да се облича като екхибиционист и е

започнал да променя всичките си пътища. Пасторът му казал да „не бъде толкова консервативен и да използва рок енд рола, за да достигне децата.“ Един шейсетгодишен учител понякога пътувал с тях, поучавайки и окуражавайки ги в злите им методи. Според него, рок енд рола щял да бъде „нормалната музика във всички петдесетни и евангелски църкви.“

В момента е полунощ, а аз не мога да заспя! Не мога да спра да плача вътрешно. Затворен съм с Бог в изследване, старателно желяещ Той да ми покаже какво става, защото преди броени часове видях няколко хиляди млади християни с издигнати ръце, смятайки, че това е Исус, а с абсолютна сигурност беше дявола. Дали църквата, или онова, което хората наричат църква се е върнала в греха до такава степен, че не е останала никаква проникателност? Отказал ли се е Бог от някои, които са толкова решени да вкарат дяволските практики в областта на поклонението?

Нищо чудно – „Кой смее да проповядва подобен Исус – Исус, който си затваря очите пред измамата? Какъв Исус проповядват те?“

„Но вие не така сте познали Христос“ (Ефесяни 4:20)

Това каза Павел в посланието си до ефесяните. Предупреждаваше ги да не ходят като някои „помрачени (горди) в разума“ (Ефесяни 4:18). Той имаше предвид онези, които бяха научили Христос по изопачен начин, защото разбирането им е било помрачено. Те бяха „отчуждени от Божия живот поради невежеството, което е в тях, и поради закоравяването на тяхното сърце“ (Ефесяни 4:18)

Някой учител, пастир ги е научил на друг Исус Христос, който не е Божия Месия, Господа на святост, Господаря на чистотата. Докато те говорят сладко за Исус; плачат, когато споменават името Му и гладуват за Божиите пътища, Павел казва за тях: „които, изгубили всякакво чувство, са се предали на разпътство, за да вършат ненаситно всякаква нечистота“ (Ефесяни 4:19).

Точно това видях снощи на музикалния фестивал – група музиканти, измамници, водещи младежите право в обятията на Сатана със сладките си думи за Исус, за празнуване на прошката, а след това с енергията на плътта и трудна за проумяване плътска алчност, те удариха одобрителния си печат върху езичеството, дошло направо от съкровищницата на дявола. С музиката и светското си, мъртвешко изпълнение, те казваха, че Исус и боклука на този свят са сравними. Те носеха две маски – едната, на честни последователи на Христос, другата - на клоуни. С лица, издигнати към Бог, те Го кълняха чрез светотатствените си подигравки. Исая пророкува за такива: „...ще негодуват и ще злословят царя си и Бога си. И ще погледнат нагоре“ (Исая 8:21). Онова, което те проповядват и което живеят, са две различни евангелия.

Те са измамени и в следствие на това, самите те мамят. Не са научили добре кой е Христос! Излъгали са ги, манипулирали са ги, изиграли са ги! Те трябваше да имат пастори или учител с достатъчно проникателност от Святия Дух, достатъчно посветен на истинския и свят Господ, който да ги предупреди, да им покаже, че Бог не търпи придържане към стария човек и

старите плътски пътища. Защо пастирите им не са видели, че тези момчета ходят в невежество и духовна слепота, неразбиращи истинските изисквания на Христос? Защо не са се разправили с алчността – не толкова за пари, колкото алчност, която не е напуснала мисленето им, което в миналото ги е докарало до наркотиците и празнотата. Всичко вече излиза наяве – тези групи, играещи ролята на лицемери и евангелски мошеници, масово се връщат към света, към светските тълпи, към кокаина, към жените. Пастирите им са толкова наивни, защото са изцяло слепи. Павел правилно каза: „Защото е срамно дори да се говори за това, което те скришно вършат.” (Ефесяни 5:12). Самата музика, която изпълняват, ги връща обратно в тъмнината.

Вероятно вече е твърде късно! Те са отхвърлили порицанието от пророците и стражите, които наистина проповядват истината! Те са като онези, за които предупреждава Павел, които до такава степен са се изгубили в духовно невежество и слепота, че вече не чувстват осъждение. Те са непоправими в земните си пътища! Толкова са слепи, че вярват, че почитат Христос и благославят множествата младежи, които църквата „не може да достигне”.

Меки към греха проповедници водят това поколение към тъмнината

„...ще бъдат отхвърлени в тъмнината...” (Исаия 8:22)

Аз обвинявам техните сладкодумни, меки към греха пастири. Същите те, един ден ще трябва да се изправят пред съдийското място на Христос и да отговарят не само за музикантите в църквите си, но и за всички християнски младежи, които са наранили и унищожили. Без да трепна, заявявам, че малодушни служители, които по-скоро предпочитат да бъдат обичани и почитани, отколкото отхвърлени заради това, че проповядват истината, водят това поколение в дълбока духовна тъмнина.

Нямаше да сме изправени пред поколение от върнали се към греховете си, обичащи удоволствията, мислещи за светското младежи в църквите ни – младежи, които дори не познават заповедите на светия Христос – ако имаме повече святи и смели проповедници и евангелизатори, които биха проповядвали истината за Христовата чистота и власт.

Не обвинявам всички проповедници и учители – слава на Бог за малцината, които все още не се страхуват от тълпата и не правят компромиси в името на цифрите и успеха. Може би, младежите няма да послушат онези от нас, които викаме срещу похотта им към света, но когато наказанията се увеличат, те ще се върнат за истинско слово от Бог към проповедниците на святост.

Има мръсотия в Сион, а чужденци са били издигнати в Божия дом от слепи, правещи компромиси, непроницателни християнски водачи. Те наричат злото добро, а съвета за праведен Бог е слабо почитан. Сърцата се закоравяват, ушите се запушват, очите се затварят, защото гордостта, плътта и безбожните развлечения наняват Святия Дух точно пред храма Му.

Исая предупреди: „...техният корен ще стане като гнилота... защото отхвърлиха закона на Господа на Войнствата и презряха словото на Светия Израилев. Затова гневът на Господа пламна против народа Му...” (Исая 5:24,25)

Адът би трябвало да тържествува, като гледа спектакъла на служители, които не само се предават пред безнравствената музика и стандарти на младите, но всъщност рекламират това, което само демоните трябва да рекламират. Кой води в църквите тези групи със светски наклонности? Кой окуражава младите да прегърнат демоничната музика? Кой се надсмива над евангелизатори, пророци и стражи, които викат срещу греха? Кой пуска тази музика по радиото, телевизията и кой рекламира концертите и фестивалите, които се изразждат в сатанински витрини? Това са пасторите, младежките лидери, собствениците на християнски радиа и телевизии, и мениджърите. Всички те ще доживеят да видят злата жътва на мекото си евангелие, когато собствените им деца паднат в духа на света.

Речникът „Уебстър – ХХ век“, описва думата „блудство“ като: „да изоставиш поклонението към Бог, за да се покланяш на идоли“. Блудникът е човек, който доставя блудството или го рекламира. Всеки духовен лидер, който доставя или рекламира това духовно дезертъорство от истинското поклонение, наистина е блудник. А Павел категорично заявява: „Защото знайте със сигурност, че нито един блудник или нечист, или сребролюбец – който е идолопоклонник – няма наследство в царството на Христос и на Бога.“ (Ефесяни 5:5)

Младежи, не слушайте блудниците, вместо това чуйте апостол Павел, който предупреди: „Никой да не ви мами с празни думи, защото поради тези неща идва Божият гняв върху синовете на непокорството. И така, не ставайте техни съучастници.“ (Ефесяни 5:6-7)

Изобличавайте ги!

„И нямайте нищо общо с безплодните дела на тъмнината, а по-добре ги изобличавайте“ (Ефесяни 5:11).

Всяка духовна работа, която е опетнена и с най-малката частица тъмнина, Бог нарича безплодна! Това опровергава голямата лъжа на рекламирания от дилърите на „ню уйев“ музиката дявол, които спорят: „Ама не може да е от дявола. Виж децата, които се спасяват! Чуй чудесните им свидетелства. Те наистина достигат младите – много хора се спасяват. Говорят по начин, който младите разбират, прославят Христос с речите си.“

Бог никога не е съдил работата по резултатите. Никой не е по-успешен от мюсюлманите в това да задържа вярващите. Никоя църква не е по-богата от Ватикана. Свидетелите на Йехова твърдят, че печелят множества за Христос.

Бог съди всичко чрез светлината! Това означава – доколко прилича на Христос, колко чисто е, колко ясно, колко прозрачно. Той отхвърля и изплюва от устата Си всичко, което има дори и една тъмна частица. Йоан видя Святия град, слизащ от Божието небе, притежаващ Божията слава. Това е свят народ, украсена невяста, приготвена за Младоженеца. Главната ѝ характеристика е тази: „И имаше славата на Бога, като блестеше, както блести някой много скъпоценен камък, като яспис, прозрачен като кристал.“ (Откровение 21:11)

Онова, което е от Бог, е ясно и кристално! Това е толкова чиста святост, прозрачна като яспис. Онези, които се числят към светия Сион, идващия от Бог Нов Ерусалим, до един са влезли в светлината. Няма тъмнина в никой от тях, те я изобличават, където и да се появи. Врагът е дошъл в религиозните кръгове, за да разруши чистото, като вкара езически елемент, който образува сянка или тънък слой. Ако Сатана може да инжектира дори и най-нищожната степен грешка или зъл квас, той знае, че Светия Дух ще се отдръпне в скръб. Заради това, в църквите не трябва да се позволява да навлиза смес или сянка от тъмно езичество.

Библията също говори за това, че всяко семе дава плод според вида си (Битие 1:12). Зло семе дава зъл плод, който често не може да се разпознае докато не узрее. Рок енд рол „пророците“ на това поколение дават плод според собствения си вид – семе, което един ден ще роди плод, който ще увехне и ще умре. Юда говори за това много ясно: „... гощават с вас и угояват себе си; безводни облаци, отнесени от ветровете; есенни дървета, безплодни, два пъти умрели, изкоренени“ (Юда 12).

Ами добре звучащите свидетелства и честните, убедителни службички? Павел има отговор на този въпрос: „И аз ви умолявам, братя, да внимавате на тези, които причиняват разцепления и препънки противно на учението, което сте научили, и се отвръщайте от тях. Защото такива хора не служат на нашия Господ Исус Христос, а на корема си и със сладки думи и красиви речи прилъгват сърцата на простодушните.“ (Римляни 16:17-18)

Ох, колко много се нуждаят от разбиране Божиите хора. Голяма лъжа се шири навсякъде, не само по отношение на рока и пънка на младите, но също и относно новите начини на поклонение и хваление, които се поощряват. Някои от тези неща са родени от Светия Дух, но голяма част е родена в плътта, и само онези, които ходят в светлината знаят разликата.

Днес, в страната има съживление на хваление и поклонение и мнозина се съсредоточават върху молитвата, ходатайството и откровението. Няма съмнение, че има все повече и повече християни, които в продължение на час или два пеят и високо хвалят Бог в големи събрания. Има усмивки, смях, радост, ръкопляскания, вдигнати ръце, танци – никога досега в днешно време не е имало толкова силен вик в лагера.

Слава на Бог за онези в лагера, които се покланят в Дух и истина, които издигат чисти ръце и имат чисти сърца, които идват пред светостта Му със съкрушени сърца и разкаян дух. Ако те ходят в святост, треперещи пред Божието Слово, покаяни и свободни от връзките на греха, това е славен и приемлив принос към Господ. Бог живее в хвалението на народа Си, но само ако тези хора ходят в практическа праведност.

Но съществува и вик, който е плитък и безсмислен!

Съществува вик на победителя и вик на идолопоклонника, и по-добре да знаем разликата. Бог заповяда на Мойсей: „Тогаваша Господ каза на Мойсей: Иди, слез, защото твоят народ, който си извел от египетската земя, се поквари. Бързо се отклониха от пътя, в който съм им заповядал да ходят; направиха си изляно теле, поклониха му се“ (Изход 32:7-8).

Когато Мойсей и Исус Навиев приближиха лагера на Израил, Исус Навиев „чу гласа на народа, който викаше...” (стих 17). Но това не беше вика на онези, които побеждават врага. Мойсей, истинския пастир, идващ ободрен от самото присъствие на Божията святост, ясно може да разбере, че силния вик, идващ от избрания Божий народ не беше чист. Нещо ужасно се случваше – не звучеше като Божията святост.

Мойсей каза: „Това не е глас на вик за победа, нито глас на вик за поражение, а глас на пеене чувам аз.” (Изход 32:18)

Това беше безсмислен, повърхностен глас, но мерзост в ушите на Святия Бог. Нямаха право да пеят, защото сърцата им желаеха един идол и бяха предадени на удоволствия и забавления. Стояха пред златното теле, а в името на Господ принасяха всеизгаряния. Народът: „седна да яде и да пие, и стана да играе...” (Изход 32:6).

Получил съм много писма от християни, които знам, че са минали през училището на Христос. Преминали са през много страдание и духовни битки към място в Бог, където нищо няма значение, освен това да Го познават изцяло. Те са били водени от толкова дълбок глад за Бог, че са започнали да жадуват за Христос „както еленът желае водните потоци” (Псалм 42:1 – бел.пр.). Те ми разказват колко не на място се чувстват в тези големи събрания, където се чува лагерния вик. Всичко изглежда добре и на повърхността звучи добре. Дори не могат да го обяснят – Божият Дух в тях не ги оставя да участват в това. Те различават някакъв вид неизразима тъмнина, нещо недоловимо и въпреки това зловещо в цялата тази плът, която придружава пеенето, викането и танците. Някак твърде професионално, твърде фалшиво, твърде плътско. Те напускат, мислейки си: „Дали проблемът е в мен? Много ли съдя хората? Защо не се чувствам удобно сред цялото това пеене и танци?”

Онези, които идват от светлината, лесно могат да видят сянката на тъмнината. Тях не можеш да ги излъжеш с престолено викане, фалшиви танци, фалшиво поклонение или фалшиви молитви.

Истинските светии от Сион се радват с трепет! (Псалм 2:11). Те знаят, че радостта принадлежи само на „праведния по сърце” (Псалм 97:11). Те могат да пеят и танцуват, когато Духът ги задвижи, но могат и да кажат като Давид: „Чу Сион и се развесели и се зарадваха дъщерите на Юда заради Твоите присъди, Господи.” (Псалм 97:8). „Веселете се в Господа, вие, праведни, и възхвалявайте паметта на Неговата святост!” (Псалм 97:12)

Нито пънк, нито рок, нито фалшиви викове и хваление за онези, които ходят в светлината. Те Го хвалят заради светостта Му и понеже треперят пред великото Му и страшно име.

„Господ е велик в Сион и е извисен над всичките народи. Нека хвалят Твоето велико и страшно Име; свят е Той!” (Псалм 99:1-3)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1987 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Driven to Darkness](#) / [Отхвърлени в тъмнината](#)